

רע"פ 4079/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4079/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינושל בית המשפט המחוזי חיפה ב-עפ"ג 33284-12-20 מיום 27.05.2021 שניתן על ידי השופט העמית י' גריל והשופטים א' אלון ו-א' בולוס

בשם המבקש: עו"ד רויטל סבג

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט העמית י' גריל והשופטים א' אלון ו-א' בולוס) בעפ"ג 33284-12-20, מיום 27.5.2021, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופטת הבכירה א' קנטור) בת"פ 469-11-19, מיום 25.11.2020.

2. כמתואר בכתב האישום, במהלך חיפוש שבוצע בבית המבקש ביום 24.10.2019 במושב מגדים, נמצא בארון הצנרת בחדר הכביסה אקדח מסוג STAR (להלן: הנשק), בעודו מופרד ממחסנית טעונה בשבעה כדורים

תואמים, ומוסלק בתוך גרב. לפי מספרו הסידורי, נגנב הנשק במהלך התפרצות ביום 24.7.1989.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירת החזקת נשק שלא כדון, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

4. בגזר דינו שקל בית משפט השלום, בין היתר, את הסיכון הפוטנציאלי לביטחון הציבור הטמון בעבירת החזקת נשק, אשר יכול למצוא את דרכו לידיים עברייניות; את נסיבות ביצוע העבירה, ובפרט העובדה כי הנשק היה מוסתר ומופרד מהמחסנית, באופן שאין לאחרים גישה אליו; ואת מדיניות הענישה הנוהגת, המתחשבת בסוג הנשק, אופן החזקתו, מקום החזקתו, אם היה טעון, והיכן הוחזקה התחמושת.

עוד נשקלו הודאת המבקש במיוחס לו; הרשעותיו הקודמות, בין היתר, בגין סחר בסמים והחזקת נשק - בגינן נשא בעונש מאסר בפועל, ובשים לב לכך, שהרשעתו האחרונה היא משנת 2008; נסיבותיו האישיות והמשפחתיות; וכן תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, לפיו השתלבותו בהליך טיפולי עשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

לנוכח כל אלה, נקבע כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של המבקש, מחמת שיקולי שיקום ועל כן נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בדרך של עבודות שירות; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק, למשך 3 שנים; וכן צו מבחן למשך שנה.

5. ערעור המשיבה לבית המשפט המחוזי התקבל.

בית המשפט המחוזי הדגיש את הסיכון הטמון בעבירות נשק ומדיניות הענישה המחמירה כפועל יוצא מכך, והכוללת, דרך הכלל, עונש מאסר מאחורי סורג ובריח; את העובדה כי נסיבות ביצוע העבירה נותרו עמומות; וכן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש, ובפרט השלכת עונש מאסר בפועל על רעייתו וששת ילדיו, אשר מתוכם שניים בעלי צרכים מיוחדים, ואחת תינוקת בת יומה.

לאור בחינת האמור לעיל, נקבע כי יש להחמיר בעונש המבקש, תוך חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו. בהתאם הושתו על המבקש שישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עונש המאסר המותנה שהוטל בבית משפט השלום נותר על כנו; ואילו צו המבחן - בוטל.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות - ובהן הודאתו במיוחס לו, מצבו המשפחתי, הכלכלי והנפשי, וההליך הטיפולי שבו החל.

לטענת המבקש, מתעוררת בעניינו שאלה עקרונית באשר לאפשרות שלא להורות על מאסר מאחורי סורג ובריח בגין עבירה של החזקת נשק, בשל שיקולי שיקום.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש כי נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 5757/18 מריסאת נ' מדינת ישראל (2.8.2018)).

כמו כן, בקשה הנסובה על חומרת העונש בלבד, תתקבל רק במקרים שבהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020)).

ממילא, עצם קיומו של פער בחומרת הענישה בין הערכאות אין בו כשלעצמו כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם העונש שנגזר על המבקש הולם את חומרת העבירות בגין הורשע (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020)).

8. איני סבור כי עניינו של המבקש נמנה עם מקרים חריגים אלה.

כפי שהדגשתי פעם אחר פעם, הסיכון הכרוך בעבירות של החזקת נשק שלא כדין נובע מהנזק הפוטנציאלי אשר עלול להיגרם ממנו – אף אם הנשק נתפס בטרם נזק זה התממש. בפרט, קיים סיכון, כפי שאנחנו נוכחים לדעת לא אחת, כי הנשק עלול להגיע לידיים עברייניות וייעשה בו שימוש אשר יוביל בסופו של יום לגביית מחירים כבדים בנפש. על כן, יש, ככלל, להשית ענישה מוחשית, אשר תרתיע מפני החזקת נשק גנוב שלא כדין (רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (26.5.2021)).

זאת ועוד, כידוע, שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ובבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם, עליו לשקול שיקולים נוספים, לרבות עקרון הגמול, ההגנה על שלום הציבור וכן הרתעת היחיד והרבים (רע"פ 7658/18 זוהר נ' מדינת ישראל (1.11.2018)).

בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש וההליך הטיפולי בו החל וההשלכות של מאסרו על משפחתו, והגיע למסקנה כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של המבקש.

לאור כל זאת, לא מצאתי כי העונש שנגזר על המבקש חמור יתר על המידה בנסיבות המקרה דנן – וודאי לא במידה המצדיקה מתן רשות ערעור.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י' בתמוז התשפ"א (20.6.2021).

שׁוֹפֵט